

Korvaava tehtävä isoskoulutuksesta 27.10.

Rakentava kriittinen palaute

Rakentavan kriittisen palautteen antaminen on monelle elämän vaikeimpia taitoja. Usein sitä vältetään siksi, että sen aiheuttamat seuraukset pelottavat, koska jos palautetta annetaan ajattelemattomasti, sen saaja tavallisesti loukkaantuu. Kuitenkin kriittistä palautetta voi antaa myös rakentavasti niin, että asia menee eteenpäin, eikä kukaan menetä kasvojaan.

Kriittistä palautetta ei anneta henkilön ominaisuuksista, luonteesta tai persoonallisuudesta, vaan ainoastaan tekemisistä. Koska palautteen saaja kokee herkästi tulleen väärin ymmärretyksi, on tärkeää, että palaute on hyvin perusteltu ja mietitty etukäteen. Viisas palautteen antaja huomioi, millä tavalla erilaisille ihmisille kannattaa palautetta antaa.

Pohdi ja vastaa seuraaviin kysymyksiin:

- Miksi kriittistä palautetta tulisi antaa vain toisen tekemisistä?
- Millaista on huono kriittinen palaute?
- Missä kriittistä palautetta annetaan? Missä ei? Miksi?

Kriittistä palautetta on hyvä antaa toivepuheen muodossa. Tämä tapahtuu siten, että ihmiselle kerrotaan, miten hänen toivotaan tekevän. Kerro siis oma toiveesi ja mitä kaikkea etua, iloa ja hyötyä siitä todennäköisesti olisi. Lopuksi kannattaa kysyä, miltä tämä toive tai ehdotus hänestä kuulostaa. Mitä hän ajattelee asiasta? Olisiko hänellä omaa ehdotusta asiaan?

Esim. Musta olisi tosi kiva, jos saisin kertoa ohjeet niin, ettei kukaan puhu päälle. Silloin kaikki kuulevat ohjeet ja pääsevät nopeammin tekemään tehtävää. Kun ohjeita ei tarvitse toistaa moneen kertaan, säästetään kaikkien aikaa ja ehditään ehkä tehdä jotain kivaa yhdessä tai saada vaikka vapaa-aikaa. Sopisiko siis, että yksi puhuu kerrallaan?

Keksi alla oleviin tilanteisiin toivepuheen muotoinen palaute rippikoululaisille. Eli kriittisen palautteen syy on kuvitteellinen riparitilanne.

Kaikissa tilanteissa palautetta antava isonen on valinnut rauhallisen ajan ja paikan, jossa he ovat kahdestaan ja voivat puhua rauhassa.

Henkilö 1 ei osallistu isosryhmän yhteisiin työskentelyihin, vaan on syrjään vetäytyvä ja säätää lähinnä puhelimellaan.

Henkilö 2:lla on tapana heittää todella ronskia läppää ryhmätilanteissa ja muutenkin leirillä. Hän ei omasta mielestään tarkoita sillä mitään pahaa, mutta vitsailee kuitenkin toisten leiriläisten ulkonäöstä, pukeutumisesta ja tavoista olla ja toimia.

Henkilö 3 on tullut jo kolmannen kerran isosryhmään melkein 10 minuuttia myöhässä. Hän ei ole asiasta moksiskaan. Hän on myös kovasti halukas siihen, että isosryhmä päätettäisiin hyvissä ajoin ennen määräaikaa.

Henkilö 4 ei tuo isosryhmiin raamattuaan. Kysyttäessä hän sanoo, että ei muista, mutta kyse tuskin on varhaisiän dementiaa. Kirjattomuus vaikeuttaa ryhmän työskentelyä, kun henkilö joutuu joko hakemaan kirjansa tai katsomaan toisen kirjaa.

Palauta vastaukset Kaijalle sähköpostilla kaija.l.aalto@evl.fi